

ВЕЛИК ПОКАЕН КАНОН

Творение на светия наш отец Андрей Критски,
Иерусалимски¹

В понеделник на първата седмица на
светия Велик пост,

на Повечерието, след като бъде прочетен Псаломът „Боже, чуй ме и ми помогни...” (69), пеем Великия канон, на глас шести, ирмосите по два пъти. На всеки тропар правим три поклона.

Песен 1. Глас шести. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Припев: Помилуй ме, Боже, помилуй ме!

Отде да почна да оплаквам делата на моя окаян живот? Какво ли начало да положа, Христе, на сегашно-

---

¹ © 2009, Превод от църковнославянски език. Поради това, че досега предлаганите преводи на Великия канон на св. Андрей Критски съдържат явни грешки и неточности, предлагаме на читателите си нов превод на съвременен български език. Тъй като преводът не е обработен докрай за отпечатване, тук го поместваме временно с цел да се ползва той през дните на светия Велик пост, докато бъдем в състояние да го издадем в отделна книжка.

то ридание? Но като милосърден, прости ми прегрешенията.

Върви, окаяна душо с плътта си, изповядай се на Създателя на всички, откажи се, прочее, от предишното безумие, и принеси Богу сълзи в покаяние.

След като усърдно подражавах на престъплението на първосъздадения Адам, познах, че съм се лишил от Бога, от вечното царство и сладост заради моите грехове.

Горко ми, окаяна моя душо, защо се оприличи на първата Ева? — погледна лошо и горчиво бе ранена, докосна дървото и с дързост вкуси от ястието безсловесно.

Наместо Ева в плът, пред мен застана невеществената Ева — плътският страстен помисъл, който обещава сладост, ала при вкушване е всякога горчиво питие.

Заслужено изгонен бе Адам от рая, затуй, че не опази едничка Твоя заповед, Спасителю; а как ли трябва да пострадам аз, задето всякога презирам Твоите животворни слова?

Слава, Троичен:

Троице вечносъществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме, и като благосърдечна, дай ми сълзи на покаяние!

И сега, Богородичен:

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които Те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приими ме в покаяние.

Песен 2. Ирмос:

Чуй, о небе, и аз ще заговоря и Христа ще възпя, дошъл в плът от Дева.

Чуй, о небе, и аз ще заговоря, чуй, земя, гласа на каещия се пред Бога и възпяващия Го.

Погледни на мене, Боже Спасителю мой, с Твоето милостиво око, и приеми моята гореща изповед.

Единствен аз пред Тебе повече от всички хора съгреших: но като Бог, Спасителю, смили се над Твоето създание.

Приех върху си безобразния печат на страстите и красотата на ума погубих в похотливите стремления.

Буря от зло бушува в мене, премилостиви Господи: но както на Петър, и на мен подай ръка.

Дрехата на плътта си оскверних, Спасителю, и Твоя образ и подобие очерних в мен.

С услаждане от страстите душевната си красота превърнах в мрак и целия си ум докрай превърнах в пръст.

Раздрах първоначалната одежда, що бе ми изтъкал Създателят в началото и гол лежа сега.

Навякох парцаливата дреха, която с коварен съвет ми изтъка змията, и цял съм в срам.

И аз пред Теб сълзите на блудницата проливам,
Милостиви: Спасителю мой, очисти ме по Твоето доб-
росърдечие.

Погледнах красотата на дървото и моят ум се пре-
лъсти, затуй сега лежа без дреха и цял съм в срам.

Всички господари на страстите превиваха гърба
ми и вършеха безспир над мене беззаконията си.

Слава, Троичен:

Възпявам Те, Единия на всички Бог в три Лица:
Отца и Сина и Духа Светаго.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородице Дево, единствена от всички
възпявана, усърдно се моли да се спасим!

Песен 3. Ирмос:

*Върху непоклатимия камък на Твоите заповеди, утвър-
ди, Христе, моите мисли.*

Огън от Господа в древност Господ изсипа и земя-
та содомска изпепели.

В планината се спасявай, душо, като древния Лот,
и бързай към Сигор.

Бягай от пламъците, душо, бягай от огъня содомс-
ки, бягай от унищожавация пламък Божий.

Съгреших пред Тебе едничък аз, съгреших повече
от всички, Христе Спасителю: не ме презирай!

Ти си добрият Пастир, потърси мен, агнето, и не презирай мене, заблудения.

Ти си моят пресладък Иисус, Ти си моят Създател: в Тебе, Спасителю, ще бъда оправдан.

Изповядвам Ти се, Спасителю: съгреших, съгреших пред Тебе, но облекчи, прости ми като благодив.

Слава, Троичен:

О, Троице, Единице, Боже! Спаси ни от заблуди, от изкушения и от опасности.

И сега, Богородичен:

Радвай се, приела Бога в себе си утробо, радвай се, Престоле Господен, радвай се, Майко на нашия Живот!

Песен 4. Ирмос:

Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб, и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Творенията Твои не отхвърляй, не изоставяй Твоето създание, праведни Съдия, макар и сам, като човек, да съгреших, повече от всеки друг човек, но Ти, Човеколюбче, като Господар на всичко, имаш власт да прощаваш греховете.

Приближава се краят, душо, приближава се, а ти нехаеш, нито се приготвяш; ето, времето намалява,

стани, Съдията е близо до вратите! Като сън преминава, като цвят увяхва времето на живота, защо се суетим напразно?

Пробуди се, о душо моя! Мисли си за делата, що си сторила, пред погледа си ги тури и нека потекат сълзите ти — смело изповядай пред Христа делата и мислите си, за да бъдеш оправдана!

Няма, Спасителю, в живота грях, нито деяние, ни зло, с които да не съм съгрешил било с ум, слово или съчувствие, с намерение, с мисъл или с дело, тъй както никой друг никога не е съгрешавал.

Затова и съм осъден, затова и съм разобличен, окаяният аз, от съвестта си, от която няма нищо по-строго на света: Съдия, Избавителю мой и Всеводецо, пощади и избави, и спаси ме, Твоя раб.

Стълбата, която в древност видя великият сред патриарсите, е указание, душо моя, за възходението чрез дела, и за възшествието с разум — ако ли искаш да живееш в деятелност, разумност и съзерцание — обнови се.

Патриархът претърпя заради лишението дневния зной и понесе нощния мраз, трупайки всекидневни придобивки; пасеше стадото, трудеше се и работеше, за да събере две жени.

Под две жени разбирай деяние и разум в съзерцанието, многодетната Лия (разбирай) като деяние, а многострадалната Рахил — като разум, защото, душо, без трудове нито в деянието, нито в съзерцанието не ще успееш.

Слава, Троичен:

По същество неразделимо, и по лица неслято, Теб, Троично Единно Божество, богословя, като Единоцарствено и Съпрестолно, Теб пея песента велика, в обителите горни възпявана трикратно.

И сега, Богородичен:

И раждаш и пак си Дева, като и в двете състояния оставаш девица по естество: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, и ражда Го утробата без болка. Където Бог поиска, там законът на естеството се разтрогва, защото Бог върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5. Ирмос:

Човеколюбче, моля Ти се, просвети ме, който от нощен час в молитва подранявам, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля.

Живота си преминах в непрестанна нощ, понеже нощта греховна за мене бе тъма и гъста мъгла. Но направи ме, Спасителю, син на деня.

Подобно на Рувим и аз окаеният извърших престъпно и беззаконно дело пред Всевишния Бог, като оскверних леглото си, както Рувим оскверни бащиното си ложе.

Изповядвам се пред Тебе, Христе Царю, съгреших, съгреших, както в древност братята, които продадоха

Иосифа, като продадох плода на чистотата и целомъдрието.

Душата праведна бе вързана от сродниците си и възлюбения бе продаден в робство, като предобраз на Господа; а ти, душо, цяла си се продала на своите пороци.

На праведния и целомъдрен ум на Иосифа подражай, окаяна и жалка душо, и недей се осквернява като следваш беззаконно скотските си стремления.

Макар и в ямата да поживя някога Иосиф, Владико Господи, той бе предобраз на Твоето погребение и възкресение: а аз ще мога ли някога да Ти принеса нещо подобно?

Слава, Троичен:

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега, Богородичен:

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брентното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог, и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6. Ирмос:

*От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел живота ми изведе.*

Спасителю, искрено Ти принасям сълзите на очите си и въздишките от дълбините на сърцето си, което вика: Боже, съгреших пред Тебе, очисти ме!

Душо, ти стана чужда твоя Господ, като Датан и Авирон, ала извикай от преизподния ад: Господи, пощади! — за да не те погълне земната пропаст.

Като разсвирепяла юница ти, душо моя, се уподоби на Ефрем; но окрили ума си с дела и съзерцание, и опази живота си, както сърна се пази от примки.

Нека Моисеевата ръка ни увери, душо моя, как може Бог да избели и очисти прокажения живот, и не се отчайвай за себе си, макар и да си прокажена.

Слава, Троичен:

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега, Богородичен:

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее,

за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7. Ирмос:

Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Съгреших, върших беззакония и отхвърлих Твоята заповед, тъй като съм в грехове роден и към своите рани прибавих още рани: но Сам Ти, Боже на нашите отци, помилвай ме, като милосърден.

Пред Тебе, мой Съдия, изповядах тайните на сърцето си: погледни на моето смирение, виж и скръбта ми, обърни внимание сега и на моето осъждане и ме помилвай, Боже на нашите отци, като милосърден.

В древност Саул изгуби ослиците на баща си и заедно с вестта за тях неочаквано получи царство. Внимавай, прочее, душо, и не предпочитай своите скотски похоти пред Царството Христово.

Душо моя! Макар богоотецът Давид и да съгреша двойно, когато бе пронизан от стрелата на прелюбодействието и поразен от копието на мъките на съвестта заради убийството, ала ти страдаш от много по-тежки дела и своеволни страсти.

В древност Давид прибави към беззаконието беззаконие, съединявайки с убийството прелюбодействие, ала тозчас принесе и двойно покаяние; а ти сама, душо, си сторила ужасни грехове, без да се покаеш пред Бога.

В древност Давид написа като на икона песен, с която изобличи стореното от него дело, викайки: помилвай ме; пред Тебе Единия съгреших, Боже на всички, Сам ме очисти.

Слава, Троичен :

Троице проста, неделима, единосъщна, и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и Животите, душо — Бога на всички.

И сега, Богородичен:

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Единия Христа Бога от неразделната Троица, и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8. Ирмос:

Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Спасителю, помилвай съгрешилия, събуди моя ум да се обърне, приеми мене, каещия се, смили се над викация: съгреших пред Тебе — спаси ме, живях в беззакония — помилвай ме!

Грабнатият с колесница Илия се качи с колесницата на добродетелите като на небето и се носеше погоре от всичко земно. Размисляй, душо, за неговото възнасяне.

В стари времена като прие кожата на Илия, Елисей се сдоби с двойна благодат от Господа; а ти, душо моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В древност Елисей раздели струите на Йордан на две с кожата на Илия: а ти, душо моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В древност соманитянката добросърдечно угости праведника, а ти, душо, не си приела в своя дом нито странник, нито пътник, поради което ще бъдеш изхвърлена ридаеща от брачния чертог.

Ти, окаяна душо, всякога си подражавала на нечистия нрав на Гиезия; отречи се от неговото сребролюбие поне на старост, побегни от геенския огън, като отстъпиш от злите си дела.

Благославяме Отца, и Сина, и Светия Дух — Господа:

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Дух жив и съзидаващ, Троице Единице, помилуй ме!

И сега, богородичен:

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова, и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9. Ирмос:

Неизречимо е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Умът (ми) се покри с рани, тялото е цяло в болести, духът боледува, словото изнемогна, животът гасне, краят е при вратата: какво ще правиш, окаяна моя душо, когато дойде Съдията да изпита делата ти?

Представих ти, душо, Моисеевата книга Битие и след това цялото (старо)заветно Писание, разказващо за праведните и неправедните. Но ти, душо моя, не на първите подражаваше, а на последните, и съгреши пред Бога.

Законът изгуби сила, Евангелието — не (ти) въздействува, ти пренебрегна цялото Писание, пророците и всяко праведно слово изнемогнаха пред тебе. Твоите струпей, душо, се умножиха, без да има лекар, който да те изцери.

Привеждам ти (сега) примери от новозаветното Писание, душо, които пробуждат умиление у тебе: бъди ревнителка на праведниците и се отвръщай от примера на грешниците, и умилостивявай Христа с молитви, пост, чистота и непорочност.

Христос стана човек и призова към покаяние разбойниците и блудниците. Покай се, душо; на Царството вратата вече е отворена и първи в него влизат каещи се фарисеи, митарци и прелюбодейци.

Христос стана човек, стана ми причастен по плът и доброволно изпита всичко, което е свойствено на естеството, освен греха; с това Той ти даде, душо, пример и образец на Своето снизхождение.

Христос спаси мъдреците, призова към Себе си пастирите, от множествата младенци направи мъченици, прослави стареца и престарялата вдовица. На техните дела и живот, ти, душо, не си била ревнителка, но горко ти, когато бъдеш съдена.

Господ пости четиридесет дни в пустинята и накрая огладня, като показа в Себе Си човешкото естество. Не бъди ленива, душо, ако врагът се устреми върху ти, но чрез молитви и пост да бъде той отблъснат от нозете ти.

Слава, Троичен:

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и (три) Светлини, като на Живот и (три) Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите (срещу него) и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточtimi, отче преблажени, пастирю Критски! не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

Във вторник на първата седмица на св. Велик пост

Песен 1. Глас 6. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Като Каин извърших убийство - оживих плътта и самоволно станах убиец на душевната съвест, воювайки против нея чрез моите зли дела.

Иисусе, не подражавах на Авеловата праведност; никога не Ти принесох приятни дарове, нито божествени дела, нито чиста жертва, нито невинен живот.

Ние, нещастна душо, като Каин, принесохме на Създателя на всичко порочна жертва — нечисти дела и непотребен живот, затова сме и осъдени.

Като оживи глината, Грънчарю, Ти я направи плът и кости и вложи в нея дихание и живот. Но, Творче мой, Изкупителю мой и Съдия, приеми ме каещия се.

Спасителю, аз разкривам пред Теб сторените от мен грехове и раните на душата и тялото ми, които вътрешните убийствени помисли разбойнически ми нанесоха.

Спасителю, макар и да съгрехих, но аз зная, че Ти си човеколюбив: наказваш състрадателно и милваш с

гореща любов, гледаш на плачещия и бързаш, като Баща, да призовеш блудния.

Слава, Троичен:

Троице над-естествена, на Която като на Бог Един се кланяме, сней от мене тежкото греховно бреме, и като добросърдечен, дай ми сълзи на покаяние!

И сега, Богородичен:

Богородице, надежда и покров на възпяващите Те, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приеми ме каещия се.

Песен 2. Ирмос:

Чуй, о небе, и аз ще заговоря и Христа ще възнея, дошъл в плът от Дева.

Грехът ми шиеше кожена дреха, след като сне от мене предишната одежда, от Бога изтъкана.

Обвит съм с дрехата на срама като с листа от смокиня — за изобличение на моите самоволни страсти.

В срамна дреха се облякох, позорно окървавена от струите на живота, отдаден на страсти и наслаждения.

Попаднах в теглото на страстите и вещественото тление, и от тогава досега врагът ме измъчва.

Като предпочетох, поради невъздържанието си, любовта към вещественото и привързаността към

притежанията в живота, аз, Спасителю, сега се превивам под тежко бреме.

Аз украсих плътския кумир с пъстро облекло от гнусни помисли и сега съм осъден.

Като се грижех усърдно само за външното украшение, аз пренебрегнах устроената по образа Божий обител.

Спасителю, чрез страстите си аз погребях красотата на първосъздадения образ — нея Ти потърси като (изгубената) драхма и намери.

Съгреших, — викам към Тебе като блудницата, — съгреших единствен аз пред Тебе, приеми, Спасителю, от мене, сълзи наместо миро.

Смили се, Спасителю, — като митаря викам към Тебе, — смили се над мене, защото аз съгреших пред Тебе тъй, както никой от чедата Адамови не е съгрешавал.

Слава, Троичен:

Възпявам Те, Единия на всички Бог в три Лица: Отец и Син и Дух Светий.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородице Дево, Единствена възпявана от всички, усърдно се моли да се спасим!

Песен 3. Ирмос:

Върху непоклатимия камък на Твоите заповеди утвърди, Христе, моите мисли.

В Тебе, Победителя на смъртта, аз намерих Извор на живота и преди да умра, аз от сърце викам към Тебе: съгреших, смили се и ме спаси.

Съгреших аз, Господи, съгреших пред Тебе, смили се над мене, защото няма между хората грешник, когато да не съм надминал със своите прегрешения.

Спасителю, аз подражавах на разблудните Ноеви съвременници и наследих тяхното осъждане: да бъда погълнат от потопа.

Ти подражава, душо, на бащиния убиец Хам: ти не прикри срамотата на ближния, като се върна гледайки назад.

Бягай душо моя, като Лот, от пожара на греха, бягай от Содом и Гомора, бягай от огъня на всяко безумно желание.

Господи, викам към Тебе, помилвай, помилвай ме, когато дойдеш с Твоите ангели да въздадеш на всички според достойнството на техните дела.

Слава, Троичен:

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега, Богородичен:

От предвечен Отец без мъж си родила във времето Син, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки дева.

Песен 4. Ирмос:

Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб, и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Бодърствай, душо моя, бъди най-доблестна, както в древност великият от патриарсите, та да придобиеш деяние и разум, за да станеш ум, зрящ Бога и в съзерцание да проникнеш в свещения мрак, и да получиш големи съкровища.

Великият сред патриарсите, като роди дванадесетимата патриарси, тайнствено ти представи, душо моя, стълбата на деятелното възлизане, като премъдро нареди своите деца като стъпала, а своите стъпки (по тях) — като възлизане нагоре.

Душо, ти подражаваше на омразния Исав и отдаде на своя прелъстител първородството на първоначалната красота и се лиши от бащинското благословение, и, окаяна, падна двойно — и в деяние, и в разбиране: затова сега покая се!

Исав бе назван Едом, поради крайната си любодейна похот към жените: понеже непрестанно се разпалваше в невъздържание и се сквернеше в сладост-

растие, Едом бе той наречен, което значи: разпаленост на грехолюбивата душа.

Макар и да си чувала, душо моя, за Иов, който на сметището бе оправдан, ти не показва ревност към мъжеството му, ти нямаше твърда решимост (да вършиш) всичко, което знаеш и чрез което бе изпитана, но прояви нетърпеливост.

Тоя, който преди седеше на престол, сега лежи в сметта гол и изранен; който имаше много деца и беше знатен, изведнъж стана бездетен и бездомен: сметището той прие като палат, а раните си — като бисери.

Слава, Троичен:

По естество неразделим, и по Лица несливаем, Теб, Троичен Единен Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана трикратно.

И сега, Богородичен:

И раждаш, и пребъдваш в девство, и в двете естеството девствено запазваш: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5. Ирмос:

Човеколюбче, моля Ти се, просвети ме, който от нощен час в молитва подранявам, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля.

Слушала си, душо, за кошницата с Моисея, която в древност се носеше по речните води от вълните, блягайки от горчивата развръзка на Фараоновия замисъл.

Нещастна душо, ако си чувала за бабите, които в древност изстребвали делото на целомъдрието — новородените момчета, то сега, подобно на великия Моисей, бозай премъдрост.

Египтянина, уязвил ума, ти, окаяна душо, не си убила, както постъпи великият Моисей; кажи, тогава как ще се вселиш в пустинята на страстите чрез покаянието?

В пустинята засели се великият Моисей: иди, прочее, душо, и подражай на неговото житие, та и ти да съзерцаваш къпината на богоявлението.

Представяй си жезъла на Моисей, душо, удрящ удари морето и сгъстяващ глъбината му, като образ на божествения Кръст, с чиято помощ и ти можеш велики дела да извършиш.

Аарон принасяше Богу непорочен и истинен огън, а Офни и Финеес, като теб, душо, принасяха чуждо на Бога, осквернено житие.

Слава, Троичен:

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега, Богородичен:

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брентното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог, и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6. Ирмос:

*От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел живота ми изведе.*

Вълните на моите грехове, Спасителю, се върнаха и ненадейно ме покриха, както в древност вълните на Червеното море покриха египтяните и военачалниците им.

Неразумен избор, душо, ти направи, както древният Израил: ти безразсъдно предпочете сластолюбивото пресищане със страстите пред манната божествена.

Ти, душо, предпочете подобните на кладенците хананейски помисли пред извора от камъка, отдето реката на премъдростта излива, като от чаша, струите на богословието.

Свинското месо, котлите и египетската храна ти, душо моя, си предпочела пред небесната храна, както това стори безразсъдният народ в пустинята.

Когато, Спасителю, Твоят раб Моисей удари с жезъла о камъка, тогава той нагледно изобразяваше Твоите животворни ребра, от които всички ние черпим питието на живота.

Изследвай, душо, и прегледай като Иисус Навин, каква е обещаната земя и засели се в нея чрез спазване на Закона.

Слава, Троичен:

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега, Богородичен:

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7. Ирмос:

Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

До ковчега, возен върху талигата, когато волът се препъна, Оза само се допря и си навлече гнева Божий. Избягвай, душо, неговата дързост и с благоговение почитай божествените неща.

Слушала си за Авесалом, как се опълчил срещу самата природа; знаеш гнусните му дела: как той обезчестил леглото на баща си Давид; ала и ти си подражавала на неговите страстни и похотливи стремежи.

Ти, душо, подчини на тялото си достойнството си да не си робиня, защото като намери друг Ахитофел — врага, ти се поведе по съветите му, но тях сам Христос ги разпиля, за да можеш всячески да се спасиш.

Соломон — чудният и изпълнен с благодатта на премъдростта, — извърши в древност зло пред Бога и отстъпи от Него. На него, душо, ти се оприличи с живота си, достоен за проклятие.

От сладостта на страстите увличан, той се сквернеше, о горко ми! — любителят на премъдростта, сега любител на жени разблудни и отчужден от Бога. На него, душо, със срамното си сладострастие ти подражаваше.

На Ровоам, що не послуша бащиния си съвет, ти душо, подражаваше, а също и на най-злия раб, Иеровоама, древния отстъпник. Но бягай от таква подражание и викай към Бога: съгрехих, смили се над мене!

Слава, Троичен :

Троице проста, неделима, единосъщна, и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и Животите, душо — Бога на всички.

И сега, Богородичен:

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Единия Христа Бога от неразделната Троица, и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8. Ирмос:

Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

След като подражава на Озия, ти, душо, бе покрита двойно с проказата му, защото мислиш за непристойни неща и вършиш беззакония. Захвърли онова, което имаш, и бързай към покаяние.

За ниневийците, каещи се пред Бога във вретиче и пепел, душо, ти си слушала, ала не им подражаваше, но стана по-извратена от всички, съгрешили преди закона и след закона.

Душо, ти си слушала, как Иеремия викал в нечистия трап към град Сион и просил сълзи. Подражай на неговия плачевен живот, и ще се спасиш.

Към Тарс побягна Иона, след като предвиди обръщането на ниневийците, защото знаеше като пророк как милостив е Бог милосърдие и ревнуваше пророчеството му да не се яви лъжливо.

Ти слушала си, душо, как Даниил в трапа затворил устата на зверовете; ти узна как Азария с момците, чрез вяра угасиха жаркия пламък на пещта.

Всичко от Стария завет аз, душо, ти представих като пример: подражай на боголюбивите дела на праведниците и бягай от греховете на лукавите човеци.

Благославяме Отца, и Сина, и Светия Дух — Господа:

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Дух жив и съзидаващ, Троице Единице, помилуй ме!

И сега, богородичен:

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова, и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9. Ирмос:

Неизречимо е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Христос бе изкушаван, дяволът Го изкушаваше, показвайки Му камъните, за да ги превърне в хляб; възкачи Го на планината, за да види в един миг всички царства на света. Бой се, душо, от измамата (то брѡца), бодърствай и се моли на Бога всеки час.

Гургулицата, обичаща пустинята, гласът на викащия, Христовият светилник викаше и проповядваше покаяние, а Ирод с Иродиада тънеха в беззакония. Гледай, душо моя, да не паднеш в примката на беззаконието, но възлюби покаянието.

В пустинята живееше Предтечата на благодатта, и всички юдеи и самаряни, щом чуха, се стичаха да изповядват греховете си и се кръщаваха усърдно. На тях, обаче, ти, душо, не си подражавала.

Бракът е почтен и ложето му — непорочно, защото Христос ги благослови, като на брака в Кана яде по плът храна и превърна водата във вино, и с това яви първото Си чудо, та ти, душо, да се измениш.

Христос стегна разслабения, който взе своя одър, Той възкреси умрелия момък, сина на вдовицата, изцери слугата на стотника и, като се откри на самарянката, изобрази за тебе, душо, служенето на Бога с дух.

Господ изцери кръвоточивата чрез допирането ѝ до края на дрехата Му, очисти прокажените, на слепите възвърна светлината, сакатите изправи, глухите, немите и прегърбените изцери с една дума, за да се спасиш ти, окаяна душо.

Слава, Троичен:

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и (три) Светлини, като на Живот и (три) Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите (срещу него) и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточими, отче преблажени, пастирю Критски! не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

В сряда на първата седмица на св. Велик пост

Песен 1. Глас 6. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

От ранна младост, Христе, нарушавах Твоите заповеди; потънал в страсти, бях нехаен и в униние живеех. Затова викам към Теб, Спасителю: поне в края на живота ми спаси ме!

Мен, падналия ничком пред Твоите двери, Спасителю, поне на старост не ме захвърляй неплоден в ада, но като човеколюбив, преди края прости ми греховете.

Спасителю, богатството си разпилях в разпътство и съм лишен от плодове на благочестието; и като страдам от глад, аз викам: Отче на милостите, побързай и над мене се смили!

Аз съм нападнатият от разбойници — от моите помисли, сега съм цял пребит от тях и цял съм изранен. Но Сам, Христе Спасителю, дойди и изцели ме!

Щом ме видя, отмина ме свещеникът; а и левитът, съзирайки ме гол и бедстващ, ме презря; но Ти, Иисусе, възсиял от Дева Мария, за мен се застъпи и дай ми милост!

Преподобна майко Марие, моли Бога за нас!

Ти ми дарувай светозарна благодат от Божия небесен промисъл, та да избегна мрака на страстите и усърдно да възпявам прекрасните подвизи, Марие, на твоя живот!

Слава, Троичен:

Троице вечностьществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме, и като благосърдечна, дай ми сълзи на покаяние!

И сега, Богородичен:

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които Те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приими ме в покаяние.

Песен 2. Ирмос:

Чуй, о небе, и аз ще заговоря и Христа ще възпея, дошъл в плът от Дева.

Подхлъзнах се като Давид и паднах в блуд, и оскверних се, но, Спасителю, умий и мене със сълзи.

Нито сълзи, нито покаяние, нито умиление няма у мене, но Самичък Ти, Спасителю, като Бог, ми дарувай това.

Аз погубих първосъздадената моя красота и благообразие, и сега лежа гол и се срамувам.

Господи, Господи, не затваряй в оня час пред мене Твоята врата, но отвори я за мене, каещия се пред Тебе.

Спасителю, обърни внимание на стенанията на душата ми и приеми сълзите на очите ми и ме спаси.

Човеколюбче, Който желаш спасението на всички!
Призови ме и, като Благ, приеми мене, каещия се.

Пресвета Богородице, спаси нас!

Пречиста Богородице Дево, единствена от всички възпявана, усърдно се моли да се спасим!

Ирмос:

Вижте, вижте, че Аз съм Бог, Който в древност като дъжд излях манната и в пустинята източих за Моя народ вода от камъка чрез едничката Моя десница и сила.

«Вижте, вижте, че Аз съм Бог!» Слушай внимателно, душо моя, Господа, казващ това: отстрани се от предишния грях и се бой от Господа, като от неподкупен Съдия и Бог.

На кого си се уподобила, душо многогрешна? Точно на древните Каин и Ламех, понеже с камъните на зли дела съсипа тялото си и уби ума си с безсловесни желания.

Ти, душо, премина покрай всички преди Закона, ала нито се оприличи на Сит, нито подражава на Енос, ни на Енох чрез духовно преселване, нито на Ной, но си остана чужда за живота на праведните.

Ти сама, моя душо, си отвори бездната с гнева на своя Бог и с потоп удави — както Той земята, — тялото, делата и живота си, и остана извън спасителния ковчег.

Преподобна майко Марие, моли Бога за нас!

С цялото си усърдие и любов ти прибягна към Христа, като напусна първия греховен път и обитаваше в непроходимите пустини, и в чистота изпълняваше Неговите божествени заповеди.

Слава, Троичен:

Безначална, несътворена Троице, неразделна Единице, приеми ме каещия се, спаси ме, съгрешилия — аз съм Твое създание, не ме презирай, но пощади ме, избави ме от осъждането на огън.

И сега, Богородичен:

Пречиста Владичице, Богородителко, Надежда на прибягващите към Тебе и Пристан за обзетите от буря, с Твоите молитви склони на милост и към мене милостивия Твой Създател и Син.

Песен 3. Ирмос:

Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

Ти, окаяна душо, не наследи Симовото благословение, нито, подобно на Иафета обширно владение на земята, прошка на греховете.

Излез от земята Харан, душо моя, излез от греха и иди в земята, където извира вечноживо нетление и която Авраам наследи.

Ти си слушала, душо моя, как в старо време Авраам остави бащината си земя и стана скитник. Подражай на неговата решителност.

Патриархът, като угости Ангелите под Мамврийския дъб, получи на старост, като улов, обещание.

Като узна, бедна моя душо, как Исаак тайнствено е принесен в нова жертва всесъжение на Господа, подражай на неговата решителност.

Ти си слушала, душо моя, как Измаил прогонен бе, като рожба на робиня. Внимавай, прочее, да не претърпиш и ти нещо подобно заради сладострастието си.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

От бурята и мощните вълни на грехове обзет съм, майко; но ти сама сега ме избави и доведи в пристанището на божественото покаяние.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Възнеси и сега, преподобна, чрез твоите молитви към милостивата Богородица рабската ми молба и отвори ми вход към Бога.

Слава, Троичен:

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега, Богородичен:

От предвечен Отец без мъж си родила във времето Син, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки дева.

Песен 4. Ирмос:

Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб, и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Тялото ми е осквернено, духът ми е изкалян, цял съм изранен. Но като Лекар, о Христе, изцели и двете чрез покаянието ми; умий ме, очисти и ме яви по-чист и от снега, Спасителю мой!

Твоето Тяло и Кръв Ти, Слово, при разпятието Си принесе в жертва за всички: Тялото — за да ме обновиш; Кръвта — за да ме умиеш; А дух си предал, за да ме заведеш, Христе, при Твоя Отец.

Ти устрои спасение посред земята, Щедри, за да се спасим. Ти доброволно се разпъна на дървото. Заключениеят Едем се отвори, всяка твар на небето и земята, и всички спасени народи Ти се покланят.

Купел да ми бъде кръвта из ребрата Ти, и питие, от което се изля водата на, та двойно да се очистя, с пиене и с помазване: като помазване и питие, Боже-Слово, са Твоите животворни слова.

Като чаша прие Църквата Твоите животворни ребра, от които за нас ти, Спасителю наш, изля двойни струи — на прошка и на разбиране, — изобразяващи двата Завета, стария и новия.

Изгонен съм от чертога, изхвърлен съм и от брачния пир, и от вечерята; светилникът ми, лишен от елей, угасна; докато на сън се предавах, чертогът бе заключен, вечерята свърши: а аз, с вързани ръце и нозе, съм изхвърлен навън.

Слава, Троичен:

По естество неразделим, и по Лица несливаем, Теб, Троичен Единен Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана трикратно.

И сега, Богородичен:

И раждаш, и пребъдваш в девство, и в двете естеството девствено запазваш: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5. Ирмос:

Човеколюбче, моля Ти се, просвети ме, който от нощен час в молитва подранявам, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля.

Колко ожесточен по нрав станах с душа и с тяло, — като Ианний и Иамврий горко робуващи на фараона, — и умът ми бе погълнат, но, Владико, помогни ми!

Ума си потопих в калта, окаян аз, но моля Ти се, Владико, умий ме в къпалнята на моите сълзи и одеждата на моята плът стори снежнобяла.

Когато изследвам делата си, намирам, че с греховете си аз съм надминал всички човеци, защото съм грешил с разумно съзнание, а не по незнание.

Пощади, Господи, пощади Своето създание: съгреших, прости ми, защото само Ти си чист по естество и освен Тебе никой друг не е без порок.

Заради мене Ти, бидейки Бог, си приел моя образ и си извършил чудеса — изцерявал си прокажени, укрепявал си разслабени, спрял си кръвотечението на кръвоточивата чрез допир до дрехата Ти.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

След като премина река Йордан, ти се сдоби с покой безболезнен, като избяга от сладострастието на плътта, от което и нас избави, преподобна, чрез твоите молитви.

Слава, Троичен:

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега, Богородичен:

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брентното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог, и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6. Ирмос:

*От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел живота ми изведе.*

Вдигни се и воювай срещу плътските страсти, както Иисус — срещу Амалик и гаваонците, като всякога побеждаваш измамните помисли.

Бог заповядва, душо: прекоси течащото естество на времето, както в древност ковчегът премина Йордан, и завладей обещаното.

Както спаси Петра, зовящ: „Спаси ме!”, побързай, Спасителю, и мен да избавиш от звяра, като протегнеш ръката Си, и да ме изведеш от дълбината на греха.

Пристанище тихо Те зная, Владико, Владико Христе! Побързай да ме избавиш от непроходимите дълбочини на греха и отчаянието.

Слава, Троичен:

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега, Богородичен:

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7. Ирмос:

Съгрехихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Ти, душо, доброволно си натрупа греховете на Манасия, като си издигна, като мерзостни идоли, страстите и умножи негодуванието; но като подражаваш горещо на неговото покаяние, придобий умиление.

Ти, душо моя, си проявила ревност към Ахавовите мерзости, уви! Ти стана жилище на плътските нечисто-

тии и срамен съсъд на страстите, но въздъхни от дълбините си и изповядай пред Бога своите грехове.

Затвори се за теб небето, душо, и глад от Бога те обзе, както някога Ахав, за гдето не послуша думите на Тесвитянина Илия. Но ти подражай на Сарептската вдовица и храни душата на пророка.

В древност Илия дважди изгори по петдесет служители на Иезавела, след като за изобличение на Ахав погуби срамните (лъже)пророци; а ти, душо, недей да подражаваш на двамата и бъди крепка.

Слава, Троичен :

Троице проста, неделима, единосъщна, и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и Животите, душо — Бога на всички.

И сега, Богородичен:

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Единия Христа Бога от неразделната Троица, и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8. Ирмос:

Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Правосъдни Спасителю, помилвай ме и ме избави от огъня, и от заплахата, която справедливо трябва да претърпя на Съда. Облекчи ме преди края, като ми дадеш добродетел и покаяние.

Като разбойника викам към Тебе: „Спомни си за мене!” Като Петър плача горчиво: „Прости ми, Спасителю!”; като митаря издавам вик; като блудницата проливам сълзи; приеми моето ридание, както прие на хананейката.

Изцели, Спасителю, гноенето на моята смирена душа; Единствен Лекарю, наложи ми пластир, елей и вино — дела на покаяние и умиление със сълзи.

На хананейката подражавам и викам към Сина Давидов: „Помилвай ме!” Допирам се до Неговата дреха като жената, страдаща от кръвотечение; плача, както Марта и Мария над Лазаря.

Благославяме Отца, и Сина, и Светия Дух — Господа:

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Дух жив и съзидаващ, Троице Единице, помилуй ме!

И сега, богородичен:

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова, и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9. Ирмос:

Неизречимо е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Като изцеляваше болестите, Христос — Бог Слово, благовестеше на сиромасите, Той излекува хромите, с митарите ядеше, с грешните беседваше и чрез допиране с ръка възвърна на Иаировата дъщеря душата, която вече беше я напуснала.

Митарят се спасяваше, блудницата живееше целомъдрено, а самохвалният фарисей бе осъден, защото първият викаше: “бъди милостив към мене”, а втората: “помилвай ме!”; последният пък се самовеличаеше, говорейки: “Боже, благодаря Ти...” и други безумни думи.

Закхей беше митар, обаче се спаси; Симон Фарисей се съблазни, а блудницата получи пълно опрощение Оногова, Който има власт да прощава греховете — на нея, душо, побързай да подражаваш.

Не си проявила ревност, о моя окаяна душо, като блудницата, която взе съда с мирото, със сълзи помазваше и с косите си отриваше нозете на Спасителя, Който разкъса свитъка с греховете ѝ.

Ти знаеш, душо моя, как бяха проклети градовете, на които Христос даде благата вест: бой се от тоя пример, да не пострадаш като тях, които Владиката сравни със содомляните и ги осъди на ад.

Недей изпада в още по-голяма мъка, о душо моя, чрез отчаянието, но като си слушала за вярата на хананейката, чиято дъщеря бе излекувана чрез Божието слово, и ти извикай отдън сърце: „Сине Давидов, спаси и мен!” — тъй както тя зовеше към Христа.

Слава, Троичен:

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и (три) Светлини, като на Живот и (три) Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите (срещу него) и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточtimi, отче преблажени, пастирю Критски! не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

В четвъртък на първата седмица на светия Велик пост,

Песен 1. Глас 6. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнеся, задето славно се прослави.

Агнецо Божий, Който вземаш греховете на всички — сними от мене тежкото греховно бреме и като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Иисусе, пред Тебе падам: съгреших пред Теб, смили се над мен, сними от мене тежкото греховно бреме и, като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Не влизай в съд с мене, да ми претегляш делата, изследваш думите, избличаваш стремленията; но презри по щедростта Си злите ми дела и ме спаси, Всесилни.

Време е за покаяние, при Тебе ида, мой Създателю, сними от мене тежкото греховно бреме и като милосърден, дай ми сълзи на умиление!

Богатството душевно с грехове разсипах и съм лишен от благочестиви добродетели, но страдайки от глад зова: Дарителю на милостта Господи, спаси ме!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Като се покори на Христовия божествен закон, ти изостави необузданите стремления към удоволствията и пристъпи към Христа, и с всецяло благоговение изпълни всички добродетели като една.

Слава, Троичен:

Троице вечностьществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме, и като благосърдечна, дай ми сълзи на покаяние!

И сега, Богородичен:

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които Те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приими ме в покаяние.

Песен 2. Ирмос:

Вижте, вижте, че Аз съм Бог, Който в древност като дъжд излях манната и в пустинята източих за Моя народ вода от камъка чрез едничката Моя десница и сила.

«Аз убих мъж — казваше Ламех с плач и ридание — и си причиних рана, убих младеж и си причиних струпей». А ти, о моя душо, изобщо не трепериш, макар да си изкаляла плътта си и осквернила ума си.

Стълп ти намисли да иззидаш, о душо, и твърда основа щеше да поставиш на похотите си, ако Творецът не бе озаптил твоите замисли и не бе съборил наземи хитрите ти кроежи.

О, как станах ревнител на Ламех, древния убиец, като убих душата си, както той — мъжа, ума си, както той — младежа; тялото си, както убиецът Каин — брат си, със собствените сладострастни устреми.

В древност Господ прати като дъжд огън от Господа, за да изгори отвратителното беззаконие на содомляните, а ти душо, сама си разпали геенския огън, в който ще гориш.

Покрих се с рани и язви: ето ги вражите стрели, пронизали душата ми и тялото ми, ето ги струпеите, гнойните рани, омрачението — крещят язвите на самоволните ми страсти.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас.

Тънейки в бездната на злото, ти, Марио, ръцете си протегна към щедрия Бог, и Той — както на Петър човеколюбиво — простря към теб божествена ръка, всячески искайки да се обърнеш.

Слава, Троичен:

Безначална, несътворена Троице, неразделна Единице, приеми ме каещия се, спаси ме, съгрешилия — аз съм Твое създание, не ме презирай, но пощади ме, избави ме от осъждането на огън.

И сега, Богородичен:

Пречиста Владичице, Богородителко, Надежда на прибягващите към Тебе и Пристан за обзетите от буря,

с Твоите молитви склони на милост и към мене милостивия Твой Създател и Син.

Песен 3. Ирмос:

Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

Ти, душо, заприлича на древната египтянка Агар, понеже драговолно се превърна на робиня и роди нов Измаил — дързостта.

Ти знаеш, душо моя, за явената на Иакова стълба от земята до небето: защо тогава не положи благочестието за крепка основа?

На Божия свещеник и усамотения цар Мелхиседек — подобие Христово, житие в мир сред човеците, — (о душо) подражайвай!

Обърни се, постени, душо окаяна, преди да свърши тържеството на живота и преди Господ да заключи на брачния чертог вратата!

Не ставай стълб от сол, о душо, обръщайки очи назад; нека те плаши примерът содомски, а ти бягай за спасение нагоре, към Сигор.

Недей отхвърля, о Владико, моленията на възпяващите Те, но яви Твоята милост и на тия, които с вяра просят, дай прощение.

Слава, Троицен:

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега, Богородичен:

От предвечен Отец без мъж си родила във времето Син, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки дева.

Песен 4. Ирмос:

Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб, и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Животът ми е кратковременен и пълен с горчиви и зли дела, но приеми ме в покаяние и призиви ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о Спасителю, над мене се смили!

Човекът, който бе облечен в царствен сан, с венец и багреница, човек многоимотен и праведен, живеещ сред несметни богатства и стада, внезапно се лиши и от богатство, и от слава и от царство и стана сиромас.

Макар да беше праведен и повече от всички непорочен, той не избягна уловката и примката на лукавия; а ти, окаяна душо, какво ще сториш ти, грехолюбива, ако те сполети внезапно нещо неочаквано?

Високопарен съм сега в словата, сърцето ми кораво е — напусто и навсуе; не ме осъждай с фарисея, Пра-

восъдни, но най ми дай смирението на митаря, едни-чък Щедри, и причисли ме с него.

Извърших грях, за зло употребих съсъда на плътта си, зная, Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о Спасителю, над мене се смили!

Сам идол бях на себе си чрез страстите, вредейки на душата си, о Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о Спасителю, над мене се смили!

Гласа Ти не послушах, не постъпвах по Писанието Твое, Законодателю! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о Спасителю, над мене се смили!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Пропаднала на дъното на крайни безобразия, ти бе необуздана; ала обзета от възвишен помисъл, ти възлезе на върховете добродетелни преславно, чрез крайни подвизи, Марио, като учуди даже ангелското естество.

Слава, Троичен:

По естество неразделим, и по Лица несливаем, Теб, Троичен Единен Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана трикратно.

И сега, Богородичен:

И раждаш, и пребъдваш в девство, и в двете естеството девствено запазваш: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5. Ирмос:

Човеколюбче, моля Ти се, просвети ме, който от нощен час в молитва подранявам, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля!

Душо, подражай на прегърбената! Ела, падни в нозете Иисусови, да те изправи Той и да можеш да ходиш право по пътеките Господни.

Макар и да си Кладенец дълбок, Владико, ала вода ми дай от недрата Си пречисти, та пиейки, да не жадувам нивга вече, като Самарянката — че Ти си изворът на живите води.

Сълзите да ми бъдат Силоам, Владико Господи, та да умия и аз гледеца на сърцето си и Тебе да съзра с ума си, Светлина превечна!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

С желание безмерно ти, пребогата (майко), пожела да се поклониш на дървото на живота, и жаждата ти беше утолена! Но удостой и мене да се сдобия със славата небесна!

Слава, Троичен:

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега, Богородичен:

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брентното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог, и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6. Ирмос:

*От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада
преизподен и от погибел живота ми изведе.*

Спасителю, съм оная царска драхма, която в древност Ти изгуби, но Слово, като запалиш светилника на Твоя Предтеча, подири и намери Своя образ.

Стани и победи, както Иисус победи Амалик, плътските страсти, като всякога побеждаваш и гаваонците — измамните помисли.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

За да угасиш жарта на страстите, ти непрестанно си проливала сълзи, Марио, с пламенееща душа: дарувай и на мене, твоя раб, такава благодат!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Безстрастие небесно си приела чрез най-прекрасно на земята житие, о майко; затуй моли се и ония, що възпяват те, от страстите да се избавят!

Слава, Троичен:

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега, Богородичен:

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7. Ирмос:

Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Стопиха ми се дните, както сънят на пробуждащия се, затуй на одъра си, като Езекия, аз лея сълзи, да ми се дадат още години да живея; но кой Исаия за теб ще се застъпи, душо, ако не Бог на всички!

Падам в нозете Ти и Ти принасям вместо сълзи тия думи: „Съгреших както не съгреши дори блудницата, и в беззаконие живях тъй, както никой друг на тоя свят! Ала смили се, о Владико, над Своето създание и възвърни ме (от злото)!

Погребах Твоя образ и Твоята заповед потъпках, помръкна цялата ми хубост — от страстите свещта угасна, о Спасителю! Ала смили се и радостта — както Давид говори в песента си — ми върни!

Назад върни се, (душо) покай се, открий си тайните дела, разкрий ги на всезнаещия Бог: „Ти знаеш всички мои тайни, Спасителю единствен! Ала Сам ме помилвай — както Давид говори в песента си — по милостта Си!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Към Пречистата Божия Майка ти викна, отначало отбягна вилнежа на страстите, що насилно измъчват (душата), и в срам потопа врага, що те беше оплел: но дай помощ сега всред скърбите и на мен, Твоя раб!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Този, Когото възлюби, Когото избра, за Когото измъчи плътта си, Него — Христа, моли сега за рабите ти,

та като излее над всинца ни милост, мир и покой да дарува на тия, що Го почитат.

Слава, Троичен :

Троице проста, неделима, единосъщна, и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и Животите, душо — Бога на всички.

И сега, Богородичен:

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Единия Христа Бога от неразделната Троица, и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8. Ирмос:

Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Изливайки до дъно стъкленицата със сълзи, както блудницата — върху главата Ти съда с миро, към Тебе викам като нея, дирещата милост, принасям Ти молба и прося да получа прошка!

Макар и никой да не е грешил пред Тебе като мен, но приеми и мен, Спасителю добросърдечен: със страх

се кая и с любов зова: „Пред Теб едничкия аз съгреших, помилвай ме, о Милостиви!“

Пощади, Спасителю, създанието Си, като Пастир погиналия потърси, пред заблудения побързай, от вълка го изтръгни, стори и мен овца на пасбището сред овците Твои!

Когато, о Съдия, Ти седнеш като милосърд и страшната Си слава, Спасителю, явиш: о колко страшно ще е! — пещта пламти, всички са в страх пред Твоето съдилище неподкупно.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Майката на незалязващата Светлина те просвети и от тъмата те освободи на страстите; затуй, след като влезе в благодатта духовна, о Марио, теб вярно хвалещите просвети!

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Видял туй ново чудо, в благоговеен страх бе пред тебе, майко, божественият Зосима, понеже ангел в плът той виждаше и от боязън цял бе завладян, възпявайки Христа во веки.

Благославяме Отца, и Сина, и Светия Дух — Господа:

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Дух жив и съзидаващ, Троице Единице, помилуй ме!

И сега, богородичен:

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова, и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9. Ирмос:

Неизречимо е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Давидов Сине, милостив бъди, спаси ме и помилвай ме Ти, Който беснования със слово изцели! С глас милосърден, като на разбойника, и мен речи: „Истина ти казвам, с Мен ще бъдеш в рая, когато дойда в славата Си!”

Единият разбойник хулеше Те, а другият наричаше Те Бог, (макар) и двамата на кръста покрай Тебе да висяха; но, о Милосърдни, като на верния на Теб разбойник, що като Бог позна Те, и мене отвори вратите на славното Си царство!

Потръпваше творението, докле Те гледаше разпънат, разпадаха се планини и камъни, земята се тресеше с тях и адът опустяваше, а светлината дневна сливаше се с мрака, докле Теб гледаше, Иисусе, прикован на Кръста!

Достойни плодове на покаяние от мен недей да търсиш, защото силата ми в мен пресъхна; сърце наве-

ки дай ми съкрушено, с духовна нищета, та тях, Спасителю единствен, да Ти принасям като приятна жертва!

Съдия мой и сърцеведец мой! Ти пак ще дойдеш с ангелите да съдиш мирозданието цяло; тогава щом ме видиш с милосърден взор, о Иисусе, пощади ме и смили се над мене, надминалия всяко човешко естество в греха.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

С необичайното си житие ти всички удиви: и ангелските множества и сборите човешки, като живя безплътно и надмогна естеството, — с такова житие, Марио, като с нозе безплътни ти влезе в река Йордан и прекоси я.

Преподобна майко Марио, моли Бога за нас!

Склони към милост нашия Създател, преподобна майко, над хвалещите те: да ни избави от злострадания и скърби, връхлитащи ни отвсякъде, та като се спасим от напастите, да величаем непрестанно Господа, Що тебе е прославил.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточtimi, отче преблажени, пастирю Критски! не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

Слава, Троичен:

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и (три) Светлини, като на Живот и (три) Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега, Богородичен:

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите (срещу него) и управлява подвластните му.